

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010221
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010221.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Beáty Javorkovej, v trestnej veci proti odsúdenému Q. X., nar. XX.XX.XXXX v H., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 2. augusta 2017 o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. apríla 2017 sp. zn. 6Pp/53/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Ods. Q. X. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/19/2015 zo dňa 28. mája 2015 pre pokračujúci zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/59/2014 zo dňa 25.6.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.5.2015 sp.zn. 4T/59/2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a) Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predpokladaný koniec výkonu oboch trestov má mať dňa 15.7.2018.

Dňa 14.2.2017 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Q. X. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie odsúdenému plynie od 15. februára 2017.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí uznesením zo dňa 12. apríla 2017, sp. zn. 6Pp/53/2017 podľa § 415 ods.1 Tr.por. a § 66 ods.1, ods. 2 Tr.zák. odsúdeného Q. X. podmienenčne prepustil z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody uložených mu vyššie citovanými rozhodnutiami a podľa § 68 ods.1 Tr.zák. mu určil skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry. V odôvodnení svojej sťažnosti poukázal na hodnotenie odsúdeného z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, podľa ktorého sa síce odporúča jeho podmienenčné prepustenie, odsúdený však preukazuje splnenie podmienok na podmienenčné prepustenie iba čiastočne. Odsúdený Q. X. bol doposiaľ už štyrikrát súdne trestaný, z toho v roku 2014 v troch prípadoch pre prečin krádeže podľa § 212 Tr. zák. a aj v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu bol uložený pre rovnakú trestnú činnosť. Predchádzajúce odsúdenia (uložené tresty) na menovaného teda nemali žiadny prevýchovný účinok, u odsúdeného Q. X. preto neboli splnené všetky materiálne podmienky pre kladné rozhodnutie o jeho návrhu a prokurátor preto navrhol, aby súd druhého stupňa po zrušení napadnutého uznesenia rozhodol o ponechaní odsúdeného Q. X. vo výkone trestu odňatia slobody aj naďalej.

Odsúdený Q. X. v písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátora poukázal na to, že on preukázal ako formálne, tak i materiálne podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie, k vlastnej trestnej minulosti zaujal kritický postoj a keďže vo výkone trestu pracuje na vonkajšom pracovisku, zaradenie do pracovného režimu mu umožnilo opätovne získať pracovné návyky a súčasne i plniť postupne záväzok z náhrady škody. Počas 34 mesiacov vykonávania trestu mal dostatočne dlhú dobu na to, aby prehodnotil vlastnú trestno-právnu minulosť a aby po prepustení z výkonu trestu začal žiť riadne, keď pritom pri návrate do bežného života mu bude nápomocná aj jeho vlastná rodina a to najmä jeho matka, ktorá mu už pripravila bývanie a pomôže mu i s jeho pracovným zaradením. Vo výkone trestu je po prvýkrát, samotný ústav, kde si trest vykonáva, doporučil jeho žiadosti vyhovieť a preto navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods.1 písm. a/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods.1 Tr. zák. pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov, skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Krajský súd v súlade s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného Q. X. uvedené v ustanovení § 66 ods.1, 2 Tr. zák. boli splnené. Odsúdený vykonal polovicu z postupne uložených nepodmiennečných trestov odňatia slobody 15. februára 2017 a teda formálna podmienka na jeho podmiennečného prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená.

Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, aj v tomto smere krajský súd tak ako aj okresný dospel k záveru, že odsúdený si plní svoje povinnosti vo výkone trestu zatiaľ riadne. Podľa hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom bolo správanie odsúdeného - tiež aj jeho vystupovanie a plnenie povinností - bez nedostatkov alebo porušenia interných noriem, rovnako plynule a bez problémov u neho prebiehala aj adaptácia na podmienky výkonu trestu, kde si osvojil časový rozvrh dňa i ústavný poriadok. Na požadovanej úrovni je správanie aj vystupovanie odsúdeného, slušne sa správa aj k personálu. Nedostatky v plnení si povinností odsúdeného doposiaľ zistené neboli a pokyny a nariadenia personálu rešpektuje a plní bez problémov. V skupine odsúdených nevyvoláva vzťahové problémy alebo konfliktné situácie a je aj pracovne zaradený na pracovisku s dohľadom mimo ústavu, s pozitívnym prístupom k plneniu si pracovných povinností. Počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený Q. X. bol jedenkrát disciplinárne odmenený, pričom potrestaný nebol. Program zaobchádzania plní čiastočne, keď má rezervy iba v oblasti edukácie. Jeho resocializačná prognóza je nepriaznivá, keď rizikovým faktorom sú najmä neschopnosť zabezpečiť si trvalý pracovný pomer, drogová závislosť i opakované páchanie trestnej činnosti. Odsúdený však prezentuje záujem viesť riadny spoločenský život po výkone trestu, má podporu svojich blízkych, chce sa riadne zamestnať a k trestnej činnosti má kritický postoj s tým, že si uvedomuje aj negatívne dôsledky užívania návykových látok. Odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a riaditeľ ústavu jeho podmiennečné prepustenie odporučil s dohľadom.

Aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený Q. X. si vo výkone trestu plní svoje povinnosti a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to podrobne rozviedol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Aj podľa názoru krajského súdu sa odsúdený k spáchaniu trestného činu nielen v základnom konaní pred súdom prvého stupňa, ale aj v konaní o jeho návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu, v celom rozsahu priznal, jeho spáchanie oľutoval a možno teda vysloviť záver o jeho kritickosti k trestnej činnosti. Odsúdený pritom počas doteraz vykonaného trestu nebol disciplinárne potrestaný, naopak, bol disciplinárne odmenený a má náležité rodinné zázemie a v prípade prepustenia z výkonu trestu preukázal možnosť nástupu do zamestnania.

Na základe uvedených skutočností preto aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený Q. X., ktorý je pritom vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, tresty odňatia slobody si vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, spĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako na to podrobne poukázal okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia a keďže krajský súd sa s jeho odôvodnením v napadnutom uznesení v celom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach naň iba odkazuje.

Keďže aj výrok okresného súdu o určení 18-mesačnej skúšobnej doby odsúdenému Q. X. je v súlade s ustanovením § 68 ods. 1 Tr. zák., krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr.por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.